

วารสาร นวัตกรรม และการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2566
Vol. 8 No. 1 January-June 2023

PRINT ISSN 2465-4477

ONLINE ISSN 2697-6277

JOURNAL OF INNOVATION
AND MANAGEMENT
SUAN SUNANDHA RAJABHAT UNIVERSITY

วารสารนวัตกรรมและการจัดการ Journal of Innovation and Management

วารสารนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นวารสารทางวิชาการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและนวัตกรรมที่มีคุณภาพทางด้านทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ใน 5 สาขาวิชา ได้แก่ (1) General Business, Management and Accounting (2) Management Information Systems (3) Management of Technology and Innovation (4) Organizational Behavior and Human Resource Management และ (5) Tourism, Leisure and Hospitality Management โดยจัดพิมพ์เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ ในเดือนมกราคม-มิถุนายน และเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม สำหรับฉบับนี้เป็นปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2566) โดยจัดส่งให้หน่วยงานและสถาบันการศึกษาต่างๆ ตลอดจนบุคคลทั่วไปที่ตอบรับการเป็นสมาชิก ตามใบสมัครท้ายเล่ม

กองบรรณาธิการ วารสารนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีความยินดีรับบทความวิจัย (Research article) บทความทางวิชาการ (Academic article) และบทวิจารณ์หนังสือ (Book review) ที่ยังไม่เคยเผยแพร่ในวารสารฉบับอื่นมาก่อน ผู้สนใจสามารถดูรายละเอียดได้ที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/journalcim>

สำนักงานกองบรรณาธิการ

วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ อาคาร 37 ชั้น 1

เลขที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ถนนอุทองนอก แขวงวชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 02-160-1452 โทรสาร 02-160-1184

E-mail: journalcim@ssru.ac.th, cimjssru@gmail.com

Website: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/journalcim>

- กองบรรณาธิการสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาและตัดสินใจตีพิมพ์บทความในวารสาร
- บทความทุกเรื่องจะได้รับการตรวจสอบทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer reviewer) แต่ข้อความและเนื้อหาในบทความที่ตีพิมพ์เป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน มิใช่ความคิดเห็นและความรับผิดชอบของวารสาร
- การคัดลอกอ้างอิงต้องดำเนินการตามการปฏิบัติในหมู่นักวิชาการโดยทั่วไป และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บทบรรณาธิการ

วารสารนวัตกรรมและการจัดการ (Journal of Innovation and Management : JIM) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นวารสารทางวิชาการที่ออกปีละ 2 ฉบับในเดือนมกราคม-มิถุนายน และเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม สำหรับฉบับนี้เป็นปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2566) โดยกองบรรณาธิการยังคงให้ความสำคัญในการพิจารณาและคัดเลือกบทความที่มีคุณภาพมาลงตีพิมพ์โดยทุกบทความได้ผ่านการกลั่นกรองจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ตรงสาขาเพื่อตรวจสอบคุณภาพของบทความก่อนลงตีพิมพ์ โดยผู้ประเมินไม่ทราบชื่อผู้แต่งและผู้แต่งไม่ทราบชื่อ ผู้ประเมินบทความ (Double-blind peer review) สำหรับวารสารฉบับนี้ ประกอบด้วย บทความวิจัยจำนวน 9 เรื่อง เช่น “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าจากเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติของผู้บริโภคจากไฮเปอร์มาร์เก็ตในกรุงเทพมหานคร” “การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่มาติโมเดล” เป็นต้น และบทความวิชาการจำนวน 1 เรื่อง คือ “การจัดการความเสี่ยง: บริบทใหม่ในยุคโลกพลิกผัน”

กองบรรณาธิการวารสารนวัตกรรมและการจัดการ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพสูงขึ้น ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทุกท่านที่กรุณาเป็นผู้ประเมินบทความอย่างมีคุณภาพให้กับกองบรรณาธิการ และขอเชิญชวนคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นิสิตและนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เสนอบทความเข้ารับการพิจารณา กลั่นกรองตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะและอาจนำไปสู่การใช้ประโยชน์ต่อไป ทั้งนี้ กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่าน นักวิชาการ และผู้สนใจทั่วไป ที่ได้ให้ความสนใจติดตามวารสารนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามาอย่างต่อเนื่อง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หทัยพันธ์ สุนทรพิพิธ
บรรณาธิการ วารสารนวัตกรรมและการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วารสารนวัตกรรมและการจัดการ

Journal of Innovation and Management

Print ISSN 2465-4477

Online ISSN 2697-6277

ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2566) Vol. 8 No. 1 (January-June 2023)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและนวัตกรรมที่มีคุณภาพทางด้านทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ใน 5 สาขาวิชา ได้แก่ (1) General Business, Management and Accounting (2) Management Information Systems (3) Management of Technology and Innovation (4) Organizational Behavior and Human Resource Management และ (5) Tourism, Leisure and Hospitality Management
2. เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนานวัตกรรม และการพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ แก่อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไป ทั้งแวดวงวิชาการและสังคมทั่วไป

เจ้าของ

วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ชุตินาฏญจน์ ศรีวิบูลย์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวิทย์ ยอดฉิม รองอธิการบดี ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ฝั่งรินทร์ คณบดี วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ททัตพันธ์ สุนทรพิพิธ

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.อัญญา จันทร์ฉาย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.สุภาวค์ จันทวานิช	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ยุพาพิน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาส อังคุโชนิ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุระรัช	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.วิทยา เจียรพันธ์	สมาคมนักวิจัย

ฝ่ายจัดการและเลขานุการกองบรรณาธิการ

นางสาวกษิมา ตรีสารวรรค์

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ จัดจำหน่าย และสมาชิก

นางพัชรินทร์ ไรจน์รุ่งวัฒน์

ฝ่ายศิลปกรรมและจัดทำรูปเล่ม

นายพิชญานันท์ ก้อนทองคำ

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

ดร.ศิริญา ศิริยานันท์

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ ประจำเดือน มกราคม-มิถุนายน และเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม

ลิขสิทธิ์

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ถือเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ห้ามนำข้อความทั้งหมดไปตีพิมพ์ซ้ำ ยกเว้นได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สถานที่พิมพ์

บริษัท จรัสสินทวงค์การพิมพ์ จำกัด

เลขที่ 219, 220, 221, 223, 225, 227, 229, 231, 233 ซอยเพชรเกษม 102/2 แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160

สารบัญ

วารสารนวัตกรรมและการจัดการ

Journal of Innovation and Management

ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2566)

บทความวิจัย

- 07 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าจากเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติของผู้บริโภค
จากไฮเปอร์มาร์เก็ตในกรุงเทพมหานคร
เพชรชรัตน์ พระโพธิ์, สายพิณ ปั่นทอง
- 22 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโกพื้นเมืองใหม่มาดามเดอล
อุมาวดี เดชอรรังค์, ฉัตรนรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี, ดาครินทร์พัชร์ สุธรรมดี
- 35 รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์
สู่ความเป็นเลิศ
ธนวัฒน์ ศรีศิริวัฒน์, บัณฑิต ผังนิรันดร์, ณัฐพงษ์ เตชะรัตนเสถียร
- 49 การวิเคราะห์นวัตกรรมทางธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจซื้อสินค้า OTOP ผ่านโซเชียลมีเดีย
ของผู้บริโภคในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม
พิสิษฐ์ พจนजारุวิทย์
- 65 อิทธิพลของชาติพันธุ์นิยมผู้บริโภค การแสวงหาความแปลกใหม่และความจริงแท้ที่มีต่อทัศนคติ
และความตั้งใจซื้อสินค้าส่วนเสริมภายในผลิตภัณฑ์เกมที่เจือปนศิลปะหรือวัฒนธรรมไทย
พาโชค เลิศอศวกัทร, ธงชัย ศรีวรรณ
- 81 ประสิทธิภาพการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก
ณัฐภา เกิดทรัพย์, รวิภา ธรรมโชติ
- 94 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่ป่าชายเลนในกรุงเทพมหานคร
กิตติศักดิ์ อุตสาหการ, รวิภา ธรรมโชติ
- 106 แนวทางการสอนสถิติสำหรับนักศึกษาปริญญาเอกที่วิชาเอกไม่ใช่สถิติ
สุบิน ยุระรัช
- 119 การเมืองภาคพลเมืองว่าด้วยการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในจังหวัดตราด
ยุทธนา สมบัติบุรณ์, ปรัชญา ชุ่มนาเสียว, รวิภา ธรรมโชติ, วรัชยา ศิริวัฒน์

บทความวิชาการ

- 134 การจัดการความเสี่ยง บริบทใหม่ในยุคโลกพลิกผัน
รัตติกร จิตรไกรสร

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (Peer Reviewers)

ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ตั้งจรัสธรรม
ศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ยูพาพิน

ศาสตราจารย์ ดร.ภูมิฐาน รังคกุลณวัฒน์
ศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สุขสำราญ
รองศาสตราจารย์ ดร.จันทนา วัฒนกะกาญจนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.ชุตินาถ ตรีวิบูลย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏช กุสิษฐ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาสฤษฎ์ สตะเวทิน
รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ผังนรินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปริณภา จิตราภรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.พัชร์ผจง วัฒนสินธุ์
รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี กล่อมเมือง
รองศาสตราจารย์ ดร.พูลพงศ์ สุขสว่าง
รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงดี
รองศาสตราจารย์ ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล

รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ อินทรพรม
รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เมฆขำ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทินันท์ พรหมสุวรรณ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุระรัช
รองศาสตราจารย์ ดร.สุภมาส อังคุโชติ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล ราชภัณฑารักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษ จรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพัชร กอประเสริฐ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรนนท์ เข็มขันธุ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรรัตน์ ไทตระไวศยะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพล รอดแจ่ม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชติมา ไชยวงศ์เกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณัญญา ศิริภัทรธาดา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา ให้อายอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดช ธรรมศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภัทร บังฉิมม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภัทร ยีชะเด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาวุฒิ วงศ์อนันต์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรเวช ทิพย์สีแสง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ โชะเฮง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยมหิดล
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยพะเยา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุริม โอทกานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์กา เพ็งนาเรนทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรธร บุญยรัตพันธุ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูภณัช รัตนชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยาสมิน ชัตตาร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิชนี ถนอมชาติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา เกษตรเอี่ยม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เกษภูาลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ รักบำรุง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศวะ อุณวงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศราวณี พึ่งผู้นำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภัทรา อำนวยสวัสดิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรา เจริญภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา ปราณี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ปัญญา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ สุนทรามาธากุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมาวดี เดชธำรงค์

ดร.กฤษณา จิรทิวาวัช

ดร.เจษณี จันทวงศ์

ดร.โซธกามาศ พลศรี

ดร.ณัฐพล จันทระชโลบล

ดร.ดวงกมล จงเจริญ

ดร.เปรมกมล จันทร์กวีกุล

ดร.พงศกร พิษยตนัย

ดร.พงศ์สฎา เฉลิมกลิ่น

ดร.ภฤศญา ปิยะนุสรณ์

ดร.มีนมาส พรานป่า

ดร.เยาวพา กองเกตุ

ดร.วนิดา บุญโฉม

ดร.วิญญา ปรอยกระโทก

ดร.ศราวณี อารีย์

ดร.สมคะเน ยอดพราหมณ์

ดร.สิริอร จุลทรัพย์ แก้วมรกฏ

ดร.แสงดาว ประสิทธิ์สุข

ดร.อมรรัตน์ ภัทรกิจธรรม

Asst.Prof.Dr.Mohd Rizaimy Shaharudin

Asst.Prof.Dr.Majid Khan

Asst.Prof.Dr.Muhammad Shahid Khan

Dr.Ju-Long Chen

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

Universiti Teknologi MARA, Malaysia

National University of Sciences and

Technology, Pakistan

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Chihlee University of Technology, Taiwan

ประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก

ณัฐฐา เกิดทรัพย์^{1,*}, รวิภา ธรรมโชติ²

^{1,2} หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Received: 7 May 2023

Revised: 30 May 2023

Accepted: 6 June 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย (2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย และ (3) รูปแบบการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผล เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ประธานและรองประธานคณะกรรมการเครือข่าย ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดนครนายก และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับเครือข่าย ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ (2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย คือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ (3) รูปแบบการจัดการเครือข่าย คือ รูปแบบเครือข่ายองค์การบริหารเครือข่ายแบบทุกช่องสัญญาณ

คำสำคัญ: ประสิทธิผล การจัดการเครือข่าย กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: natta.ke@pnru.ac.th

Effectiveness of the National Village and Urban Community Fund Network Management of Nakhon Nayok Province

Natta Kertsup^{1,*}, Ravipa Thummachote²

^{1,2} Doctor of Philosophy Program in Public Administration, Faculty of Political Science,
Ramkhamhaeng University

Received: 7 May 2023

Revised: 30 May 2023

Accepted: 6 June 2023

Abstract

This research study was to study (1) network management effectiveness, (2) factors affecting network management effectiveness, and (3) the effective network management model of the National Village and Urban Community Fund in Nakhon Nayok Province. It is a qualitative research in which the methods for collecting data were structured in-depth interviews with key informants; the Chairman and vice chairman of the network committee, senior executives of Nakhon Nayok Province, and related network officers. The research found that (1) Network management effectiveness is achieved, and the goals are achieved, (2) The factors affecting the effectiveness of network management are the exchange of information and knowledge, and (3) The network management model is an all-channel network management organization network model.

Keywords: Effectiveness, Network Management, The National Village and Urban Community Fund

* Corresponding Author; E-mail: natta.ke@pnu.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และต่อเนื่องจนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 จึงได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดการพัฒนา จากเดิมที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นจุดมุ่งหมายหลักแต่เพียงอย่างเดียว เป็นการเน้นให้คนเป็นศูนย์กลาง การวางแผนแบบแยกส่วน ทำให้สังคมขาดความเชื่อมโยงเกื้อกูลต่อกัน มาเป็นการพัฒนาแบบรวมส่วนหรือบูรณาการ โดยมุ่งเน้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทุกชั้นตอน ผ่านแนวคิดนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อเสริมสร้างสำนึกความเป็นชุมชนและท้องถิ่น โดยชุมชนเป็นผู้กำหนดอนาคต และจัดการหมู่บ้านและชุมชนด้วยคุณค่าและภูมิปัญญาของตนเอง และเกื้อกูลประโยชน์ สำหรับผู้ด้อยโอกาสในชุมชน เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชน ประชาสังคม ราชการ และเอกชน รวมทั้งกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน (National Village and Urban Community Fund, 2022)

นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนให้เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้าน ชุมชนเมือง และการลงทุนพัฒนาอาชีพ สร้างงาน เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย บรรเทาเหตุฉุกเฉิน นำไปสู่การสร้างกองทุน สวัสดิการให้กับคนในชุมชน และพัฒนาให้คนในชุมชนมีขีดความสามารถ บริหารจัดการระบบเงินทุนของตนเอง สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการเรียนรู้ พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ แก้ไขปัญหา เพิ่มพูนศักยภาพ ปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ในหมู่บ้านและชุมชนเมือง อีกทั้งทำให้มีภูมิคุ้มกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศในอนาคต (National Village and Urban Community Fund, 2022)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 จะเป็นการมุ่งเสริมให้สังคมไทยอยู่เย็นเป็นสุข ด้วยวิธีปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนที่เข้มแข็งจึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา โดยที่ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจะช่วยสนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนสามารถจัดกิจกรรมที่เป็นองค์รวม มีกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการความรู้ร่วมกันของคนในชุมชน มีรูปแบบภูมิสังคม ทูทางทรัพยากรที่หลากหลาย และทำให้คนในชุมชนมีศักยภาพ สามารถเลี้ยงตนเองได้อย่างพอเพียง พึ่งพาอาศัยซึ่งกันบนพื้นฐานการเคารพ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข (National Village and Urban Community Fund, 2022) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยให้ความสำคัญกับ “การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก” ให้มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ในส่วนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ส่วนร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างเพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการกระจายโอกาส สร้างความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง เชิงพื้นที่ และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจโดยการกระจายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและเมือง ซึ่งมีความสำคัญในการบริหารจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนในหมู่บ้านได้นั้น หัวใจสำคัญคือการมีส่วนร่วมของประชาชน กองทุนหมู่บ้านจึงเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับประชาชนที่ไม่มีทุนเริ่มต้นและไม่มีหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้จากสถาบันการเงินต่างๆ ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านมาใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ (National Village and Urban Community Fund Committee, 2001) การจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจึงเป็นกระบวนการมีส่วนร่วมของหมู่บ้านและชุมชนบนพื้นฐานประชาธิปไตย เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชน ระหว่างชุมชน รวมถึงภาคีหน่วยราชการ เอกชน และประชาสังคม และเกื้อกูลประโยชน์ต่อ

ผู้ด้อยโอกาสในหมู่บ้านและชุมชน โดยมีหน้าที่หลักในการบริหารเงินกองทุนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อสมาชิกทุกคนในเครือข่ายกองทุนและสร้างโอกาสการเข้าถึงเงินทุนได้อย่างยั่งยืน (Village Fund Network and Urban Community Pikul-ok sub-district, 2019)

การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอำเภอเมืองนครนายก อำเภอปากพลี อำเภอบ้านนา และอำเภอองครักษ์ มีกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง จำนวนมากถึง 423 กองทุน จึงทำให้เกิดปัญหาการจัดการกองทุนหมู่บ้านฯ และส่งผลทำให้เกิดปัญหาการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านฯ ในเรื่องการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของประธานและรองประธานคณะกรรมการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านฯ จึงทำให้การจัดการเครือข่ายไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายของเครือข่ายได้ และยังส่งผลทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านฯ เนื่องจากไม่มีระบบการจัดการที่ดีในการติดตามควบคุมดูแลของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านฯ จึงส่งผลทำให้เกิดปัญหาเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ซึ่งเป้าหมายที่เครือข่ายได้ตั้งไว้ เพื่อเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์และเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านทุกระดับ ให้การส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถของกองทุนหมู่บ้านฯ และสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิกเชื่อมโยงกิจการการบริหารจัดการเงินทุน ระบบสวัสดิภาพ สวัสดิการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองร่วมมือกับทางราชการ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเอกชน และองค์กรการเงินรายย่อยอื่นๆ รวมทั้งภาคีต่างๆ ในการจัดกิจกรรม และดำเนินการประเมินผลการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านที่เป็นสมาชิก และสนับสนุน ส่งเสริมให้มีเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน และกองทุนหมู่บ้านเกิดการวิจัย วิเคราะห์ และพัฒนาตนเอง (Regulation of the National Village and Urban Community Fund Committee, No. 11 concerning the Network of Village and Urban Community Fund, 2006)

การดำเนินงานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านฯ เกิดจากการรวมตัวกันเป็นกองทุนหมู่บ้าน โดยมีกรดำเนินการกิจกรรมร่วมกันตั้งแต่ การแต่งตั้งคณะกรรมการ การกำหนดบทบาทหน้าที่ การแก้ไขปัญหาาร่วมกัน การแบ่งผลประโยชน์ร่วมกัน การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนร่วมกัน กระบวนการแสวงหาข้อตกลงร่วมกัน การจัดระเบียบโครงสร้างเครือข่าย และการพัฒนาความร่วมมือกันมากกว่า 2 เครือข่ายขึ้นไป ซึ่งปัญหาของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของจังหวัดนครนายกทั้ง 3 ระดับ เกิดจากการบริหารและการจัดการเครือข่ายของคณะกรรมการเครือข่ายขาดความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรมและหน้าที่ของคณะกรรมการเครือข่าย ทำให้การบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของเครือข่ายไม่เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง แผนงานและยุทธศาสตร์ จึงทำให้การดำเนินกิจกรรมของเครือข่าย พบปัญหาการวางแผน ขาดความร่วมมือ ขาดการติดตามขาดกระบวนการมีส่วนร่วม ขาดการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ขาดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนร่วมกัน ทำให้การดำเนินงานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านที่มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จล้มเหลวหรือไม่มีศักยภาพในการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จังหวัดนครนายกและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ต่างๆ ได้ เพื่อเป็นรูปแบบ แนวทางในการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติที่มีประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จังหวัดนครนายก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จังหวัดนครนายก
3. เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีแนวทางในการนำไปสู่ข้อสรุปเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย รูปแบบการจัดการเครือข่าย ให้ที่มีประสิทธิผล โดยมีกรอบการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายเป็นการจัดการเครือข่ายให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยวัตถุประสงค์ของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน ประกอบด้วย (1) เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร (2) ให้การส่งเสริม พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถ (3) เชื่อมโยงกิจการ การบริหารจัดการเงินทุน ระบบสวัสดิภาพ และสวัสดิการ (4) ร่วมมือกับทางราชการ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กร เอกชนและองค์กรการเงินรายย่อยอื่นๆ (5) ประสานประโยชน์และความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ และ (6) โคร่งข่ายของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน
2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายเป็นปัจจัยที่ทำให้การจัดการเครือข่ายให้บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด ได้แก่ (1) สมาชิกเครือข่าย (2) โครงสร้างของเครือข่าย (3) การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และ (4) การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
3. รูปแบบการจัดการเครือข่าย เป็นแนวทาง วิธีการในการจัดการเครือข่าย ประกอบด้วย (1) รูปแบบ เครือข่ายองค์การบริหารเครือข่าย และ (2) รูปแบบเครือข่ายแบบทุกช่องสัญญาณ

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผล การจัดการเครือข่าย ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย และรูปแบบการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผลไปใช้เป็นต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน ของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 51 คน ได้แก่ (1) ประธานและรองประธานคณะกรรมการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ระดับจังหวัด ระดับ อำเภอ และระดับตำบล (2) ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดนครนายก และ (3) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับ เครือข่าย และเสริมด้วยแบบสอบถามกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 226 คน

เครื่องมือวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามด้วยการนำกรอบแนวคิดการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัยมาสร้างแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งเอกสารวิชาการ บทความต่างๆ ที่เผยแพร่ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี และบทความต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key Informant) และการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กับประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติจังหวัดนครนายก พบว่าระดับประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย ด้านการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ได้แก่ เครือข่ายมีการออกระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการและสวัสดิการอื่นๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ รองลงมา คือ เครือข่ายมีกำหนดนโยบาย แนวทาง แผนงานและยุทธศาสตร์ เพื่อการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพขีดความสามารถของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และลำดับสุดท้ายมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เครือข่ายมีการออกระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับสมาชิก และการรับสมาชิก การประชุม การทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน

การบรรลุเป้าหมายของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเรื่องของการดำเนินการกิจกรรมของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาของกองทุนหมู่บ้าน ด้านการส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ด้านการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และมีส่วนร่วม และด้านการส่งเสริมและสร้างสวัสดิการชุมชนและสมาชิก การที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจะต้องมีองค์ประกอบคือ (1) พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (2) พัฒนาศูนย์กลางของการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านทุกระดับ (3) พัฒนาสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิก และองค์กรการเงินรายย่อยให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ และมีคุณภาพ (4) พัฒนากิจการการบริหารจัดการเงินทุน ระบบสวัสดิภาพ สวัสดิการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ (5) การได้มาซึ่งทรัพยากรด้วยการร่วมมือกับทางราชการ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเอกชน และองค์กรการเงินรายย่อยอื่นๆ รวมทั้งภาคีเครือข่ายต่างๆ ในการจัดกิจกรรม ดังนั้น ความสำเร็จของกองทุนหมู่บ้าน

และชุมชนเมือง จะประสบผลสำเร็จได้ต้องประกอบไปด้วย หมู่บ้าน ชุมชน ประชาชนมีจิตสำนึกร่วมกันในการเป็นเจ้าของกองทุน ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดกติกร่วมกัน และภูมิปัญญาของตนเองรวมทั้งเคารพในกติกาที่กำหนดร่วมกัน มีคณะกรรมการกองทุนที่เป็นคนดี มีความรู้ ประสบการณ์ เสียสละ และรับผิดชอบ มีการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งการเรียนรู้ร่วมกัน คิดร่วมกัน ทำร่วมกันติดตามตรวจสอบร่วมกัน และรับผลประโยชน์ร่วมกัน อย่างเป็นธรรม มีความสามัคคี ความเอื้ออาทร เกื้อกูลผู้ด้อยโอกาส และมีการประสานความร่วมมือทั้งในด้านการเรียนรู้และกิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ดังนี้

2.1 การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร พบว่า เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของสมาชิกในการแก้ไขปัญหา ซึ่งการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะประเมินจากรูปแบบการปฏิสัมพันธ์การดำเนินการระหว่างกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน การส่งข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบทันสมัยและการระดมความคิดเห็นในการปฏิบัติงานร่วมกัน การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือผู้ปฏิบัติงาน สร้างการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย สมาชิกเข้าใจถึงความสำคัญของการสร้างเครือข่าย ไว้ติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมายรวมทั้งพิจารณาการบริหารจัดการเรื่องต่างๆ เพื่อเป็นจุดศูนย์รวมในการบริหารและให้ความรู้และประสานงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง รวมถึงเพื่อรักษาผลประโยชน์ของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.2 สมาชิกเครือข่าย พบว่า สมาชิกเครือข่ายจะต้องมองเห็นเป้าหมายในอนาคตร่วมกันโดยการรับรู้เข้าใจถึงทิศทางเดียวกัน สมาชิกเครือข่ายมีความเชื่อมโยง ประสานกิจกรรม และร่วมมือการพัฒนากับหน่วยงานราชการ องค์กร พัฒนาเอกชน องค์กรเอกชน และองค์กรการเงินรายย่อยอื่นๆ รวมทั้งภาคีต่างๆ บริหารจัดการศูนย์ประสานงานเครือข่าย และการขับเคลื่อนการพัฒนา บริหารจัดการชุมชน ด้วยกระบวนการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม และการพึ่งพาตนเองบนพื้นฐานของเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ส่งเสริม พัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพกองทุนหมู่บ้าน และสถาบันการเงินชุมชน โดยกระบวนการของประชาชน และเพื่อประชาชน มีความสามารถในการขับเคลื่อนกองทุนหมู่บ้าน เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน และสถาบันการเงินชุมชน

2.3 โครงสร้างของเครือข่าย พบว่า โครงสร้างเครือข่ายแสดงให้เห็นถึงหน้าที่ที่ชัดเจนไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานของเครือข่าย โครงสร้างเครือข่ายแบบทุกช่องสัญญาณนั้น สมาชิกของเครือข่ายทั้งหมดรู้จักกันและมีการติดต่อสื่อสารกันทุกๆ คน เนื่องจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจังหวัดนครนายกผ่านโครงข่าย 3 ระดับ คือ เครือข่ายระดับจังหวัด เครือข่ายระดับอำเภอ และเครือข่ายระดับตำบล ทั้ง 3 ระดับ ไม่ว่าจะเป็นประธาน คณะกรรมการ และสมาชิกภายในเครือข่ายของแต่ละระดับมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันได้รวดเร็ว ซึ่งจะติดต่อสื่อสารผ่านทุกช่องทาง ไม่จำเป็นต้องตามโครงสร้างเครือข่าย และที่สำคัญคือ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกองทุนมีความร่วมมือกับอำเภอ พัฒนาชุมชน และหน่วยงานอื่น กำหนดระเบียบข้อบังคับเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน ติดต่อประสานงานและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแก่สมาชิก และคณะกรรมการเครือข่ายทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ก็คือ กระบวนการทำงานของเครือข่าย ถือได้ว่า เป็นภารกิจที่สำคัญของการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายหรือความร่วมมือ มีความเป็นเครือข่ายมีความสัมพันธ์กับงานและสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน กระบวนการทำงานของเครือข่ายมีลักษณะร่วมกัน

3. รูปแบบการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผล มีแนวทางวิธีการในการจัดการเครือข่าย ประกอบด้วย (1) รูปแบบเครือข่ายองค์การบริหารเครือข่ายซึ่งสมาชิกเครือข่ายมีการปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันแต่กิจกรรมและการตัดสินใจที่สำคัญจะผ่านการประสานงานจากหน่วยงานรัฐ ใช้กระบวนการตัดสินใจที่เป็นหน่วยงานรัฐ และ (2) เครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นรูปแบบเครือข่ายแบบทุกช่องสัญญาณ ซึ่งสมาชิกของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองทั้งหมดรู้จักกันและมีการติดต่อสื่อสารกันทุกๆ คน เครือข่ายจะไม่มีศูนย์กลางที่เป็นทางการ สมาชิกจะมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วถึงและเป็นอิสระ

อภิปรายผล

ประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก มีการบรรลุเป้าหมายของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเรื่องของการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล ให้ประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ เครือข่ายมีการออกระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการและสวัสดิการอื่นๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการซึ่งสอดคล้องกับ Intaprom (2022) ได้อธิบายองค์ประกอบของเครือข่ายทางสังคมและเครือข่ายนโยบายสาธารณะว่า เครือข่ายมีการออกระเบียบ เครือข่ายมีการออกกฎเกณฑ์ และข้อบังคับเป็นเครือข่ายนั้นๆ ยังสอดคล้องกับ Provan and Lemaire (2012) ได้อธิบายว่าการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกัน ภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน จะต้องมีการออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียม ยังสอดคล้องกับ Agranoff (2012) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าการทำงานร่วมกันให้บรรลุเป้าหมายต้องอาศัยค่านิยมและกฎระเบียบร่วมกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Camarinha-Matos and Afsarmanesh (2021) ที่ได้ อธิบายว่า การสร้างเครือข่ายจะต้องมีระเบียบ ข้อบังคับ การเป็นสมาชิกในเครือข่าย เพื่อให้เข้าใจลักษณะเฉพาะของแต่ละเครือข่ายได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ เครือข่ายมีกำหนดนโยบาย แนวทาง แผนงานและยุทธศาสตร์ เพื่อการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ซึ่งสอดคล้องกับ Sharma and Singh (2019) ได้อธิบายไว้ว่า ประสิทธิภาพของเครือข่ายแต่ละรูปแบบแสดงถึงมุมมองที่แตกต่างกันตามรูปแบบเป้าหมายของแต่ละเครือข่าย ประสิทธิภาพของเครือข่ายคือขอบเขตที่เครือข่ายจะบรรลุเป้าหมายได้ ยังสอดคล้องกับ Nawaz and Gajenderan (2020) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลขององค์การ คือ ประสิทธิภาพของทีมงาน บทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน การสนับสนุนทางสังคม การแบ่งปันและการแบ่งงาน อีกทั้งสอดคล้องกับ Martyn et al. (2016) ยังได้อธิบายว่าการประเมินสมาชิกในทีมโดยใช้รอบการประเมินประสิทธิผลและเสนอการดำเนินการแก้ไขระหว่างสมาชิกในทีม และเน้นย้ำถึงความสำเร็จของเป้าหมายการปฏิบัติงานของทีม

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย เรื่องการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การปฏิสัมพันธ์การดำเนินการระหว่างกัน การส่งข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบทันสมัยและการระดมความคิดเห็นในการปฏิบัติงานร่วมกัน การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Raab, Mannak and Cambre (2015) ได้กล่าวถึงเครือข่ายเครือข่ายเป็นมากกว่าเครือข่ายซึ่งมีความสัมพันธ์ซับซ้อนและการเชื่อมโยงที่ซับซ้อนระหว่างสมาชิกเครือข่าย ยังสอดคล้องกับ Silvia (2017) ได้อธิบายที่มีการทดสอบไว้ว่า การรวมเครือข่าย

เครือข่ายจะเกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน การกำหนดแนวคิด และการวัดโครงสร้างและกระบวนการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Han and Kang (2021) ได้ศึกษาประสิทธิผลของเครือข่ายต้องยอมรับว่าเป็นเงื่อนไขเชิงสาเหตุ ห้าประการที่นำไปสู่ประสิทธิผลในการบูรณาการเครือข่าย คุณภาพของการทำงานร่วมกัน การรวมทรัพยากร ความสามารถในการจัดการเครือข่าย และความสามารถในท้องถิ่น นอกจากนี้ สมาชิกเครือข่ายส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายจะต้องมองเห็นเป้าหมายในอนาคตร่วมกันโดยการรับรู้เข้าใจถึงทิศทางเดียวกัน สมาชิกเครือข่ายมีความเชื่อมโยง ประสานกิจกรรม และร่วมมือการพัฒนากับหน่วยงานรัฐ รวมไปถึง โครงสร้างของเครือข่ายส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่าย แสดงให้เห็นถึงหน้าที่ที่ชัดเจนไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานของเครือข่าย ยังสอดคล้องกับ Pilemalm and Mojir (2020) ที่ได้อธิบายกระบวนการทำงานของเครือข่ายเป็นภารกิจที่สำคัญของการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย มีความเป็นเครือข่ายมีความสัมพันธ์กับงานและสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน เนื่องจากมีความหลากหลายของความสัมพันธ์ในแต่ละบุคคลมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการพัฒนาเครือข่าย

รูปแบบการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผล มีแนวทางวิธีการในการจัดการเครือข่าย ประกอบด้วย (1) รูปแบบเครือข่ายองค์การบริหารเครือข่าย ซึ่งสมาชิกเครือข่ายมีการปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันแต่กิจกรรมและการตัดสินใจที่สำคัญจะผ่านการประสานงานจากหน่วยงานรัฐ ใช้กระบวนการตัดสินใจที่เป็นหน่วยงานรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับ Provan and Kenis (2009) ที่ได้เสนอรูปแบบเครือข่ายองค์การบริหารเครือข่ายด้วยรูปแบบนี้ผู้เข้าร่วมเครือข่ายและกลุ่มอาจมีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันแบบเส้นประ แต่กิจกรรมและการตัดสินใจที่สำคัญจะผ่านการประสานงานโดยหน่วยงานอิสระที่แยกจากกัน หน่วยงานกำกับดูแลนี้อาจเป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร หรือองค์กรของรัฐ ยังสอดคล้องกับ Lloyd-Walker, et al (2016) ที่ให้คำนิยามว่า ความสำเร็จขององค์กรที่มีประสิทธิผลนั้นเกิดจากการรับรู้ความสามารถของบุคคลในการทำงานร่วมกัน มีการปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Han and Kang (2021) ที่อธิบายว่าความเข้าใจและเงื่อนไข สาเหตุแสดงให้เห็นถึงวิธีแก้ปัญหาเพื่อจัดการเครือข่ายการทำงานร่วมกันและเพื่อปรับปรุงประสิทธิผลของเครือข่ายได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Agranoff and McGuire (2001) ที่ระบุว่าการทำงานร่วมกันจะมีการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกเครือข่าย ซึ่งความท้าทายต่อความร่วมมือในบริบทเครือข่ายทั้งหมด หลายองค์การกำลังพยายามจะทำให้เกิดความร่วมมือเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย และความท้าทายที่สำคัญที่สุด โดยสอดคล้องกับ Provan and Lemaire (2012) ที่ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าเครือข่ายเป็นการเชื่อมโยงของกลุ่มคนหรือกลุ่มองค์การเข้าด้วยกันด้วยความสมัครใจ ที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน และ (2) เครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นรูปแบบเครือข่ายแบบทุกช่องสัญญาณ ซึ่งสมาชิกของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองทั้งหมดรู้จักกันและมีการติดต่อสื่อสารกันทุกๆ คน เครือข่ายจะไม่มีศูนย์กลางที่เป็นทางการ สมาชิกจะมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วถึงและเป็นอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับ Fred (2011) ได้เสนอเครือข่ายแบบทุกช่องสัญญาณว่าสมาชิกของเครือข่ายทั้งหมดรู้จักกันและมีการติดต่อสื่อสารกันทุกๆ คน หรือทุกๆ กลุ่ม เครือข่ายลักษณะนี้จะไม่มีการมีศูนย์กลางที่เป็นทางการ สมาชิกจะมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วถึงและเป็นอิสระ ไม่เข้มงวด เช่นในรูปแบบของคณะกรรมการ เครือข่ายแบบทุกช่องสัญญาณนับว่าเป็นเครือข่ายที่สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ยังสอดคล้องกับ Ran and Qi (2019) การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการติดต่อ สื่อสารก่อให้เกิดนวัตกรรมในการพัฒนาที่จะนำไปสู่การสร้างความรู้ ความเข้าใจในสิ่งใหม่ โดยการใช่วาทกรรมใหม่ๆ ขึ้นมาทดแทนคำพูดเดิมๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Agranoff (2007) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า การบริหารเครือข่ายมีแนวโน้มอยู่ใน

รูปของคณะกรรมการ ที่ได้รับเลือกจากตัวแทนขององค์กรต่างๆ เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารเครือข่าย คณะกรรมการทำหน้าที่เพียงการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ จึงทำให้เครือข่ายมีความคล้ายคลึงกับรูปแบบการปฏิบัติงานขององค์กรพัฒนาเอกชน ที่อาศัยการทำงานโดยการมีส่วนร่วมอย่างสมัครใจและพยายามทำงานให้บรรลุเป้าหมายและข้อตกลงโดยปราศจากการเกี่ยวข้องของสายบังคับบัญชา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 เครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนาเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้ได้วิธีการจัดการเครือข่ายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นรูปแบบในการจัดการเครือข่ายที่เหมาะสม เพื่อให้เครือข่ายดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังสามารถกำหนดเป็นนโยบาย แผนงาน โครงการ และแนวทางในการปฏิบัติงานของสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาตินำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

1.2 เครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรกำหนดแนวทางและบทบาทหน้าที่ของประธานเครือข่ายและคณะกรรมการเครือข่ายให้มีความชัดเจน ซึ่งมีเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติงานในเครือข่ายน้อย ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์เครือข่ายหรือไม่ เพื่อให้รับทราบผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปแนวทางเดียวกัน

1.3 สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นให้เพียงพอเพื่อให้เกิดการดำเนินงานและการจัดการเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง เช่น งบประมาณ แหล่งเงินทุน บุคลากรผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ ที่ช่วยให้เกิดการส่งเสริมเครือข่ายมากยิ่งขึ้น

1.4 สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรกำหนดแนวทาง กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับทางด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน และตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ที่ควบคุม กำกับดูแล เพื่อให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องรับทราบและสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1.5 สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรตั้งศูนย์กลางการประสานงาน ที่มาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาช่องทางการสื่อสารระหว่างองค์กร เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย มีความทันสมัย และทำให้การประสานงานเกิดความรวดเร็ว

1.6 สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับบริบทในด้านการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะการตัดสินใจ และการตัดสินใจ บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน

1.7 สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรมีรูปแบบในการสร้างแรงจูงใจโดยการให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายมากยิ่งขึ้น เช่น เงินทุนสนับสนุน มาตรการด้านภาษี และการประกาศเกียรติคุณสัญลักษณ์เชิดชูเกียรติ และโล่เกียรติยศ เป็นต้น

1.8 สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรจัดหาทรัพยากรให้เพียงพอ เช่น ส่งเสริมงบประมาณ แหล่งเงินทุนกู้ยืม บุคลากรผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.9 สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ภาครัฐ และภาคเอกชน ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการส่งเสริมทางด้านงบประมาณให้แก่เครือข่าย เพื่อให้เครือข่ายในระดับท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจกรรมต่อไปได้ โดยควรประชาชนได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการทั้งในระดับ-นโยบายและในระดับปฏิบัติงาน บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน ทั้งด้านการรับรู้การแสดงผลถึงความคิดเห็น การตัดสินใจและการตรวจสอบ

1.10 สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ควรออกแบบและกำหนดโครงสร้าง ให้เอื้อต่อการดำเนินงานระหว่างองค์กร ทั้งภายในองค์กร และภายนอกองค์กร เนื่องจากเครือข่ายความร่วมมือ จะประกอบไปด้วย ผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมองค์กร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแนวทางศึกษาการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลและรูปแบบเครือข่ายการดำเนินงานว่า มีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไรกับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การค้นหาและเพิ่มพูนองค์ความรู้ต่อไป

2.2 การออกแบบการวิจัย (research design) ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการวิจัยระยะยาว (longitudinal study) เพื่อให้ทราบว่า เมื่อระยะเวลาผ่านไป เป้าหมายของเครือข่ายในการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วนั้น รูปแบบของเครือข่ายจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด และเมื่อระยะเวลาการศึกษานานขึ้นจะทำให้ผู้วิจัยทราบว่า เงื่อนไขบางประการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเครือข่าย จะส่งผลต่อรูปแบบของเครือข่ายหรือไม่อย่างไร ซึ่งการศึกษาในรูปแบบระยะยาวเป็นการออกแบบงานวิจัยที่ทำให้เข้าใจถึงเงื่อนไขที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติของจังหวัดนครนายกได้

เอกสารอ้างอิง

- Agranoff, R. (2012). *Collaborating to manage: A primer for the public sector*. USA: Georgetown University Press.
- Agranoff, R. (2007). *Managing within Networks: Adding Value to Public Organizations*. USA: Georgetown University Press.
- Agranoff, R., and McGuire, M. (2001). Big questions in public network management research. *Journal of public administration research and theory*, 11(3), 295-326.
- Camarinha-Matos, L. M., and Afsarmanesh, H. (2021). The Evolution Path to Collaborative Networks 4.0. *In Advancing Research in Information and Communication Technology*, Springer, Cham, 170-193.
- Fred, C. L. (2011). Network Patterns and Analysis: Underused Sources to Improve Communication Effectiveness. *National Forum of Educational Administration and Supervision Journal*, 28(4), 1-7.
- Han, S. and Kang, M. (2021). Combinations of Conditions for Network Effectiveness: A Fuzzy-Set Qualitative Comparative Analysis of 37 International Development Intervention Cases. *Voluntas: International Journal of Voluntary and Nonprofit Organizations*, 32, 731-749.

- Intaprom, W. (2022). *Administration and development of public policy networks*. 2nd ed. Bangkok: Naphat copy. (in Thai)
- Keith, G. P. and Robin, H. L. (2012). Core Concepts and Key Ideas for Understanding Public Sector Organizational Networks: Using Research to Inform Scholarship and Practice. *Public Administration Review*, 72(5), 638-648.
- Lloyd-Walker, B., French, E. and Crawford, L. (2016). Rethinking researching project management: understanding the reality of project management careers. *International Journal of Managing Projects in Business*, 9(4), 903-930.
- Martyn, P., Sweeney, B., and Curtis, E. (2016). Strategy and control: 25 years of empirical use of Simons' levers of control framework. *Journal of Accounting and Organisational Change*, 12(3), 281-324.
- Nakhon Nayok Province Village and Urban Community Fund. (2022). *System for tracking and reporting on village and urban community funds' performance*. Nakhon Nayok: National Village and Urban Community Fund Office. (in Thai)
- Nawaz, N. and Gajenderan, V. (2020). Assessment of organizational effectiveness a comparative study in between public and private sector. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*, 24(10), 1808-1807.
- National Village and Urban Community Fund. (2022). *History of National Village and Urban Community Fund*. Nakhon Nayok: The National Village and Urban Community Fund. (in Thai)
- National Village and Urban Community Fund Committee. (2001). *The National Village and Urban Community Fund (NBT)*. Bangkok: Thammasan. (in Thai)
- Pilemalm, S. and Mojir, K. (2020). Cross-sector collaboration in emergency response as network governance. *International Journal of Emergency Management*, 16(3), 249-280.
- Provan, K.G. and P. Kenis. (2009) Toward an Exogenous Theory of Public Network Performance. *Public Administration*, 87(3), 440-456.
- Raab, J., Mannak, R. S., and Cambre, B. (2015). Combining Structure, Governance, and Context: A Configurational Approach to Network Effectiveness. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 25(2), 479-511.
- Regulation of the National Village and Urban Community Fund Committee, No. 11 concerning the Network of Village and Urban Community Fund, 2006. Bangkok: Office of the National Village and Urban Community Fund. (in Thai)
- Ran, B. and H. Qi. (2019). The Entangled Twins: Power and Trust in Collaborative Governance. *Administration & Society*, 51(4), 607-636.

- Sharma, N. and Singh, R.K. (2019). A unified model of organizational effectiveness. *Journal of Organizational Effectiveness: People and Performance*, 6(2), 114-128.
- Silvia, C. (2017). Picking the team: A preliminary experimental study of the activation of collaborative network members. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 28(1), 120–137.
- Village Fund Network and Urban Community Pikul-ok sub-district. (2019). *Summary report of community fund network performance*. Nakhon Nayok: Village and Urban Community Fund Office. (in Thai)